

„Skrij se...“

Z menoj vred so še trije drugi preskočili plot in udrli smo v hosto proti planini. Tam smo se skrili v zapuščenem seniku. Včeraj zvečer pa so žandarji že obdali senik in nas polovili kot miši, vse štiri. Nekdo nas je izdal, ki nas je videl bežati v skrivališče. Nato so nas zvezali in nas gonili skozi vso sosesko za strah in v prisposodbljenje tega, kar se je zgodilo...“

* * *

Jetnik Oplaz je končal svojo storijo. V njegovih očeh je tlel plamen iznenadenja in tihega odpora, ustnice pa so trepetale od skritih bolečin. Nato je naveznil vrč in izpil do dna. (Konec.)

Križ ob cesti

Joža Šeligo

Tvoje oko se zelenečemu bezgu smeji.
Cesta je prašna,
po njej gre tisoč ljudi;
v vsakem duša v gubé je skrita,
na križ, na križ je pribita.

V tvojem nasmehu naprej gredo,
v taktu veselem umirajo:
na cesti se gróbi odpirajo.

Na ovinku ob kamenitem mostu
Kristus na križu visi;
lesene roké so odtrgane.
Kristus na križu nima oči.

Vprašanja okoli naše tehnične fakultete

Boris Fakin

Okrnjena Slovenija, ki tvori sestavni del Jugoslavije, v gospodarsko industrijskem in tehničnem oziru ne predstavlja več nekake celote, v katero se je razvijala pred osvobojenjem. Manjka ji hitra in direktna zveza z morjem, ki je prej omogočala cenejši uvoz in izvoz, ter dajala s tem naši industriji možnost razvoja. Po političnem preobratu 1918. leta, ko je bila pot do Trsta zaprta, je sledil dve leti kasneje še gospodarski preobrat, ko je rapalska pogodba skoraj popolnoma odrezala Slovenijo od morja.

V teh razmerah in še radi avtarkične politike sosednjih držav, ki bolj ali manj zapirajo svoje meje, si je naša industrija našla nova tržišča na vzhodu države, tako da je postala Slovenija eden najbolj industrijskih predelov Jugoslavije.

Potreba inženjerjev je naraščala, a možnost študija na tujih tehnikah je bila zelo otežkočena. Zato je razumljivo, da so prav slovenski industrijski krogi in slo-